

Baarle-Nassau

18int09191

Het college van burgemeester en wethouders van Baarle-Nassau

besluit

het beleid inzake permanente bewoning aan te passen als volgt:

1. de besluiten tot wijzigingen op de "Beleidsnotitie permanente bewoning recreatieverblijven Baarle-Nassau" vastgesteld op 15 februari 2005, genomen bij besluit van 8 juni 2009 en 1 oktober 2011 in te trekken, behoudens voor wat betreft de begunstigingstermijn van een half jaar en voor nieuwe gevallen een begunstigingstermijn van vier weken;
2. de hoogte van de dwangsom bij overtredingen inzake permanente bewoning van recreatiewoningen vast te stellen op € 20.000,- in een keer te verbeuren, met een begunstigingstermijn van een half jaar, waarbij het college voor nieuwe gevallen de mogelijkheid heeft om de begunstigingstermijn vaststellen op vier weken;
3. de onder 1 en 2 genoemde wijzigingen te verwerken in de "Beleidsnotitie permanente bewoning recreatieverblijven Baarle-Nassau" uit 2005, zodat dit als volgt komt te luiden:

**Beleidsnotitie
permanente bewoning
recreatieverblijven
Baarle-Nassau**

Gemeentelijk beleid voor de
bestrijding van onrechtmatige bewoning van
recreatieverblijven

**Door het College van Burgemeester en
Wethouders vastgesteld op 15 februari
2005, gewijzigd op 27 november 2018**

Inhoudsopgave

1. Inleiding p.2
2. Probleemdefinitie p.2
3. Aanleiding p.2
4. Wat zijn de keuzemogelijkheden ? p.2
5. Welke beleidskeuze maakt de gemeente Baarle-Nassau ? p.4
6. De beleidsuitgangspunten samengevat p.7

1. Inleiding

Voor u ligt de beleidsnotitie "Permanente bewoning van recreatieverblijven Baarle-Nassau". Deze notitie is noodzakelijk omdat minister Dekker van VROM alle gemeenten heeft laten weten dat er een einde moet komen aan het permanent bewonen van recreatieverblijven. Vanuit het Rijk en provincie zijn ons daartoe instrumenten aangereikt om te komen tot beleid. Probleem daarbij is dat het instrumentarium keuzes biedt. Aan individuele gemeenten wordt vrijgelaten op welke wijze zij dit instrumentarium willen inzetten.

In deze beleidsnotitie wil de gemeente Baarle-Nassau op hoofdlijnen aangeven welke keuzemogelijkheden er zijn en welke keuzes zij daarin maakt. Het is de gemeente Baarle-Nassau in deze notitie niet te doen om een volledig juridisch kader neer te zetten op welke wijze zij in een later stadium mogelijke gevallen van illegaal permanente bewoning zal aanpakken; het gaat nu om het maken van beleidskeuzes!

2. Probleemdefinitie

De gemeente Baarle-Nassau definieert permanent wonen als de bewoning van een recreatieverblijf als hoofdverblijf. Conform de vaste jurisprudentie wordt het begrip 'Hoofdverblijf' door de gemeente Baarle-Nassau als volgt gedefinieerd: *'de plaats die fungeert als het centrum van de sociale en maatschappelijke activiteiten van betrokkene en welke een voor permanente bewoning geschikte verblijfplaats is, dat tenminste bestaat uit een keuken, woon-, was-, en slaapgelegenheid.'*

In een recreatieverblijf mag gerecreëerd worden, zolang men maar een hoofdverblijf elders heeft. De term hoofdverblijf staat dus centraal. In het verleden werd in bestemmingsplannen vaak een maximum gesteld aan het aantal dagen of nachten dat iemand achtereenvolgend in een recreatieverblijf mag doorbrengen. Dit is in de gemeente Baarle-Nassau niet het geval.

Permanent wonen is een algemeen gehanteerde term in het dagelijkse leven. Binnen de ruimtelijke ordening wordt het probleem van de permanente bewoning als volgt omschreven: het gaat bij de permanente bewoning van recreatieverblijven om de strijdigheid van de activiteit met de geldende planvoorschriften, in dit geval de bestemming recreatie. Het gaat dus niet om de duur van de permanente bewoning (permanent of tijdelijk). De discussie richt zich niet alleen op recreatiewoningen, maar op recreatieverblijven, waaronder ook stacaravans en chalets.

3. Aanleiding

Minister Dekker van het ministerie van VROM heeft in november 2003 een brief gestuurd naar de voorzitter van de Tweede Kamer op welke wijze zij wenst om te gaan met permanente bewoning van recreatieverblijven. Dit beleid is verwerkt in de nieuwe Nota Ruimte. De minister zegt in haar brief dat gemeenten vóór 31 oktober 2003 duidelijkheid moeten geven naar hun burgers hoe zij om willen gaan met de permanente bewoning van recreatieverblijven. Deze brief van minister Dekker is vastgesteld door de Tweede Kamer.

4. Wat zijn de keuzemogelijkheden?

Rijksbeleid.

Net als in de Vierde Nota Ruimtelijke Ordening Extra blijft het uitgangspunt in de Nota Ruimte dat permanente bewoning van recreatieverblijven verboden is. Minister Dekker stelt nu een beleidsverruiming voor die gemeenten de mogelijkheid biedt om voor complexen waar feitelijk in grote mate onrechtmatig wordt gewoond een bestemmingsplanwijziging door te voeren (van recreatie naar wonen). Een van de voorwaarden is dat het recreatiepark gelegen dient te zijn buiten waardevolle en/of kwetsbare gebieden. Deze gebieden staan beschreven in de Nota Ruimte, alsmede in het

Streekplan Noord-Brabant.

Op bladzijde 126 van de Nota Ruimte staat verder nog het volgende: bij de afweging om eventueel tot een bestemmingswijziging over te gaan, spelen op lokaal en regionaal niveau vele ruimtelijk en regionaal economische factoren een rol, waaronder het belang van de borging van voldoende verblijfsrecreatieaanbod en de borging en ontwikkeling van de kwaliteit en leefbaarheid van het landelijk gebied. In lokaal en provinciaal beleid kunnen bepaalde gebieden worden aangemerkt als kwetsbare gebieden waar de verruimde beleidsruimte niet van toepassing is. Gemeenten en provincies kunnen hierin hun eigen afweging maken.

Provinciaal beleid

Op bladzijde 91 van het Streekplan Noord-Brabant 2002 formuleert de provincie de volgende beleidslijnen:

- Voorkomen moet worden dat recreatiewoningen permanent worden bewoond. Bestemmingsplannen dienen op dit punt duidelijke, handhaafbare bepalingen te bevatten.
- De provincie werkt niet mee aan de komst van solitair gelegen recreatiewoningen, tenzij dit nodig is voor het behoud van karakteristieke gebouwen, of om vorm te geven aan het recreatiemilieu 'einde van de wereld', waarbij het gaat om de mogelijkheid om in betrekkelijke afzondering rust, ruimte, natuur en landschap te ervaren. Bij dit laatste moet gedacht worden aan de omzetting van een afgelegen voormalige boerderij, een boswachterswoning of een dijkhuisje in een recreatiewoning.
- Aan de omzetting van een recreatiewoning in een burger- of bedrijfswoning werkt de provincie alleen mee als deze in een woonwijk of een bedrijventerrein is of wordt opgenomen.

Verruimde beleidsmogelijkheden.

Gemeenten en provincies wordt de mogelijkheid geboden om bepaalde complexen van recreatiewoningen de bestemming woondoeleinden te geven. Dit geldt voor de complexen:

- die op 31 oktober 2003 in grote mate onrechtmatig worden bewoond;
 - die zijn gelegen buiten waardevolle en/of kwetsbare gebieden;
 - die thans niet bedrijfsmatig worden geëxploiteerd;
 - waarvan de woningen voldoen aan het bouwbesluit;
 - en waarvan de bestemmingsplanwijziging niet in strijd is met de toepasselijke milieuwetgeving.
- Een tweede optie voor de gemeente is het afgeven van persoonsgebonden gedoogbeschikkingen. Deze beschikking is aan een persoon verbonden en is niet overdraagbaar aan een andere persoon. Dit wil zeggen dat als de betreffende persoon niet meer in het recreatieverblijf woont dit recreatieverblijf niet meer voor permanente bewoning gebruikt mag worden en alleen nog maar gebruikt mag worden voor verblijfsrecreatieve doeleinden. Een dergelijke beschikking kan alleen worden afgegeven aan mensen die vóór 31 oktober 2003 in een recreatieverblijf woonden. Deze datum is als uiterste peildatum door de Minister van VROM gesteld.

De minister stelt als uitgangspunt bij het afgeven van een persoonsgebonden beschikking dat het object moet voldoen aan de eisen die het Bouwbesluit 2003 stelt aan bestaande woonfunctie. In haar brief van 17 november 2004 geeft zij echter aan dat het denkbaar is dat op onderdelen ook ten aanzien van deze eisen uit het Bouwbesluit 2003 persoonsgebonden wordt gedoogd. Voorstelbaar is dat op grond van een zorgvuldige afweging, de gedoogbeschikking mede ziet op sommige specifieke eisen van het Bouwbesluit 2003, mits hiermee echter geen onaanvaardbare inbreuk wordt gemaakt op een adequaat veiligheids- en gezondheidsniveau van de bewoners en gebruikers. Voorop blijft staan dat gedogen in dergelijke concrete situaties altijd een verantwoordelijkheid van de gemeente is en blijft en dat hiertoe alleen besloten kan worden na een zorgvuldige afweging op basis van een samenhangende beoordeling van de veiligheidsaspecten op het punt van de staat van het bouwwerk en de specifieke bewoningssituatie.

In alle andere gevallen moet de gemeente handhavend gaan optreden. Dit kan zij doen door de bewoners aan te schrijven het permanent bewonen te beëindigen onder oplegging van een last onder dwangsom.

5. Welke keuze maakt de gemeente Baarle-Nassau?

Peildatum

De gemeente Baarle-Nassau stelt zich de vraag hoe hard de door de minister genoemde peildatum van 31 oktober 2003 is. Deze datum is gekoppeld aan het moment dat VROM haar visie heeft uitgebracht. Het, via de brief van 17 november 2003, door de minister van VROM uitgedragen beleid heeft niet de status van verbindende voorschriften, maar moet worden gezien als een dringende aanbeveling, waarvan gemotiveerd kan worden afgeweken. De gemeente Baarle-Nassau kan geen specifieke reden aangeven om te kiezen voor 31 oktober 2003 als peildatum. Die datum heeft geen binding met een eventueel nieuw te introduceren handhavingsbeleid voor recreatiewoningen en kan ook niet in eventuele rechtsprocedures duidelijk worden gemaakt. Het verschuilen achter een door VROM aangegeven datum zal dan zeker niet helpen. Veel helderder en ook billijker is de peildatum te laten aansluiten bij de datum van de bekendmaking van het voorgenomen nieuwe gemeentelijke beleid voor recreatiewoningen. De gemeente Baarle-Nassau heeft haar beleid tijdens de informatieavonden van 4 en 22 november 2004 aan de betrokkenen gepresenteerd. In aansluiting op deze data zal in de gemeente Baarle-Nassau als peildatum de datum 31 december 2004 gehanteerd worden.

Legalisatie.

De gemeente Baarle-Nassau kiest niet voor legalisatie.

Redenen hiervoor zijn de volgende:

- De weg naar bestemmingswijziging is afgesneden, omdat niet aan alle criteria van VROM wordt voldaan en de betreffende criteria ook door het gemeentebestuur worden onderschreven;
- In de gemeente Baarle-Nassau is toerisme een belangrijke factor. Een deel van de voor het toerisme beschikbare recreatiemogelijkheden bestaat uit de verblijfsrecreatie, waaronder het verblijven in recreatieverblijven. De mogelijkheden om deze recreatieve voorzieningen uit te breiden zijn beperkt, waardoor zuinig dient te worden omgesprongen met bestaande voorzieningen. Dit kan onder meer door de recreatieve bestemming zo goed mogelijk te handhaven en misstanden aan te pakken. In de (niet vastgestelde) beleidsnota 'Recreatie en Toerisme. Verdiepingsstudie van het Ruimtelijk Economisch Kaderplan (januari 2002)' staat als uitgangspunt vermeld dat permanente bewoning van recreatiewoningen zoveel mogelijk moet worden voorkomen.

Persoonsgebonden beschikking.

Wat betreft de uitvoering van de handhaving kan worden vastgesteld dat het op korte termijn wegnemen van alle onrechtmatige bewoning niet is uit te voeren wegens de daarvoor benodigde capaciteit in financiële en personele middelen. Daarom wordt gebruik gemaakt van de handreiking, die de Minister van VROM heeft gedaan door voor bestaande onrechtmatige bewoning de gelegenheid te bieden een persoonsgebonden beschikking aan te vragen. Hierdoor kan via de weg der geleidelijkheid de recreatieve bestemming worden gehandhaafd en kan de recreatieve functie op termijn weer worden geoptimaliseerd. De persoonsgebonden beschikking wordt afgegeven voor onbeperkte duur. Er vindt dus geen differentiatie plaats naar bewoningsduur.

Een persoonsgebonden beschikking wordt alleen afgegeven aan de hoofdbewoner en de eventueel inwonende partner en is niet op derden overdraagbaar. Ook niet aan familie uit de eerste, tweede of volgende lijnen. Een persoonsgebonden beschikking is ook objectgebonden. Verder zal het object te allen tijde moeten voldoen aan de wettelijke criteria zoals bijvoorbeeld vastgelegd in de Wet Ruimtelijke Ordening, de Wet Milieubeheer, de Woningwet, het Bouwbesluit etc.

De gemeente Baarle-Nassau gaat geen persoonsgeboden beschikkingen afgeven aan gebruikers van objecten die niet voldoen aan de eisen van het Bouwbesluit 2003 voor bestaande woningen, zoals chalets en stacaravans. Bij het verlenen van gedoogbeschikkingen zal vooral gekeken worden naar de eisen van brandveiligheid van het recreatieobject. Indien een object niet voldoet aan de minimale eisen voor brandveiligheid zal moeten worden bezien in hoeverre aanpassingen mogelijk zijn om het vereiste minimum te bereiken. Uiteraard kunnen eventuele aanpassingen aan het object niet leiden tot een situatie waarin er sprake is van strijdigheid met de bepalingen van het bestemmingsplan. De minimale eisen van brandveiligheid worden beheerst door het Bouwbesluit 2003. Het oordeel omtrent de brandveiligheid van een object wordt overigens in ambtelijk overleg met de brandweer vastgesteld.

Aan de gedoogbeschikking worden de volgende voorwaarden verbonden:

- De gedoogbeschikking is persoons- én objectgebonden en is niet overdraagbaar;
- De gedoogbeschikking komt te vervallen indien degene aan wie deze is verstrekt verhuist of overlijdt. Een gedoogbeschikking geldt dus niet voor eventuele rechtsopvolgers;
- Het recreatieverblijf moet voldoen aan de minimale eisen van (brand)veiligheid;
- Gebruik van de woning mag niet in strijd zijn met milieueisen;
- Nadat de gedoogbeschikking is vervallen zal er actief gehandhaafd gaan worden;
- Het onrechtmatige gebruik (de permanente bewoning) moet gestart zijn voor de peildatum 31 december 2004;
- Het is niet mogelijk de gedoogbeschikking over te laten schrijven op een ander recreatieobject;
- De gedoogbeschikking wordt op naam verstrekt aan de ingeschreven hoofdbewoner en de op de peildatum volgens de BRP inwonende partner. Eventuele op het moment van verstrekking van de gedoogbeschikking inwonende kinderen worden niet apart op de beschikking vermeld. Dit betekent dat eventuele kinderen slechts in het recreatieverblijf mogen wonen indien een of beide ouders/verzorgers daar ook wonen. Het college van burgemeester en wethouders kan in voorkomende gevallen echter besluiten van deze voorwaarde af te wijken;
- Personen die na de peildatum zijn komen inwonen bij de hoofdbewoner vallen niet onder de gedoogbeschikking. Dit geldt ook voor eventuele kinderen ouder dan 18 jaar die na de peildatum (opnieuw) zijn komen inwonen bij de hoofdbewoner;
- Personen met een gedoogbeschikking moeten ingeschreven staan in de BRP van de gemeente. Indien men zich uitschrijft komt de gedoogbeschikking te vervallen. Het opnieuw inschrijven in de BRP geeft geen recht op een (hernieuwde) gedoogbeschikking.

In incidentele gevallen verleent het gemeentebestuur een tijdelijke ontheffing van het verbod tot het permanent bewonen van recreatieverblijven. Een tijdelijke beschikking geldt voor een periode van ten hoogste één jaar en wordt alleen verstrekt indien wordt voldaan aan de volgende criteria:

1. De aanvrager moet inwoner zijn van Baarle-Nassau of economisch gebonden zijn aan Baarle-Nassau;
2. Het recreatieverblijf moet voldoen aan de minimale eisen van (brand)veiligheid;
3. De aanvrager moet kunnen aantonen dat er dringende omstandigheden zijn, die ertoe noodzaken om tijdelijk in een recreatieverblijf te gaan wonen. Als dringende omstandigheden worden slechts beschouwd:
 - echtscheidingskwesties waarbij het noodzakelijk is dat een van de beide personen (tijdelijk) andere woonruimte betreft;
 - situaties waarbij er sprake is van een calamiteit waardoor de eigen woning tijdelijk niet kan worden bewoond (brand-, water of stormschade);
 - situaties van overbruggingshuisvesting. De aanvrager dient op een aantoonbare wijze (bijvoorbeeld een urgentiebewijs van de Woningstichting of een koop- huurovereenkomst) binnen één jaar in aanmerking te komen voor een reguliere woning in de gemeente Baarle-Nassau.

De huisvesting van seizoensarbeiders vormt een specifiek probleem. Gelet op de vaak tijdelijke verblijfsduur van deze personen is reguliere huisvesting vaak niet voorhanden. Daarom wijken deze personen veelal uit naar een (betaalbaar) recreatieverblijf. Het verblijf van seizoensarbeiders in

recreatieverblijven varieert van enkele maanden tot een jaar of zelfs langer. De huisvesting van seizoensarbeiders in stacaravans en op bungalowparken brengt een aantal problemen met zich mee. Los van het feit dat de regelgeving dit soort huisvesting niet toestaat, kan er sprake zijn van onverantwoorde en onveilige huisvesting, maar ook van verstoring van de openbare orde. De betreffende bouwwerken zijn vaak niet afgestemd op langdurige huisvesting van personen. Het onderbrengen van arbeiders in bungalowparken levert daarnaast vaak spanningen op met de recreanten, aangezien de leefpatronen van beide groepen niet overeenkomen.

De gemeente Baarle-Nassau verleent onder voorwaarden een tijdelijke persoonlijke beschikking aan seizoensarbeiders. Het invullen van deze voorwaarden is voorbehouden aan het college van burgemeester en wethouders. Uiteraard dient het object te voldoen aan de wettelijke kaders op het gebied van planologie, milieu, veiligheid en de woningwet. De gemeente wil in de nabije toekomst bezien in hoeverre een structurele oplossing van de huisvestingsproblematiek van (legale) seizoensarbeiders kan worden gevonden die past binnen de wettelijke regels voor huisvesting en de voorschriften op grond van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, de Woningwet en de Wet op de Openluchtrecreatie.

Burgemeester en wethouders zijn bevoegd in gevallen waarin de regeling inzake de afgifte van (tijdelijke) gedoogbeschikkingen tot een niet-bedoelde hardheid leidt een van deze regeling afwijkende beslissing te nemen (hardheidsclausule).

Handhaving.

Overtredingen van het verbod op permanente bewoning zullen aangepakt moeten worden. Dit vraagt om handhavend optreden. Dit optreden zal gelijk zijn aan handhavingacties bij andere overtredingen van ruimtelijke voorschriften. Hiervoor kan aansluiting worden gezocht bij de Handhavingsnota "Zo handhaven we in Baarle-Nassau", die ongeveer tegelijk met deze nota is uitgekomen.

De gemeente Baarle-Nassau gaat er van uit dat nieuwe handhavingsituaties in eerste aanleg kunnen worden opgevangen binnen het nieuwe handhavingsbeleid en de daarop aan te passen formatie en mogelijkheden. Om de recreatiebestemming te handhaven is het voldoende om een jaarlijkse controle te houden. Veel effect mag worden verwacht van een goede voorlichting, waarbij het nieuwe beleid nadrukkelijk wordt aangekondigd, aangevuld door wellicht enkele gevallen van handhaving, waaruit blijkt dat de gemeente dit beleid serieus neemt. Tevens kunnen in een convenant tussen gemeente en ondernemer inspanningsverplichtingen overeengekomen worden om permanente bewoning van recreatieverblijven te voorkomen. Een convenant kan daarmee een formele basis geven aan het overleg tussen ondernemer en de gemeente. Op dit moment zijn er nog geen convenanten tussen de gemeente en de individuele recreatieondernemers afgesloten. Het instrument wordt door de gemeente Baarle-Nassau wel als waardevol beschouwd. Daarom zal in vervolg op het vastgestelde beleid worden onderzocht in hoeverre het afsluiten van convenanten tot de mogelijkheden behoort. Een extra activiteit zal de afgifte van de persoonsgebonden beschikkingen zijn. Het is gewenst om die beschikkingen in een relatief korte tijd af te geven opdat duidelijk wordt bij welke recreatiewoningen de handhavingsvraag van toepassing is. Ook is het niet gewenst om na langere tijd nog steeds aanvragen te krijgen voor een persoonsgebonden beschikking. Er komt een actief aanschrijvingsbeleid voor gedoogbeschikkingen; degenen die voor de peildatum staan ingeschreven in de BRP krijgen een brief waarin wordt verzocht om gedurende een half jaar na verzending van de betreffende brief een persoonsgebonden beschikking aan te vragen. Personen die niet voor de peildatum in de BRP zijn ingeschreven, maar toch in aanmerking menen te komen voor een persoonsgebonden beschikking, worden niet persoonlijk aangeschreven. Via een publicatie in Ons Weekblad en een brief aan de recreatieondernemers (zij zorgen voor verdere verspreiding onder de betrokkenen) wordt deze groep tevens in de gelegenheid gesteld om gedurende een half jaar na de publicatie een persoonsgebonden beschikking aan te vragen. Zij dienen dan aan te tonen dat zij voor de peildatum reeds de recreatiewoning permanent bewoonden. Gezien de omvang van het aantal gevallen van onrechtmatige bewoning kunnen vele aanvragen worden verwacht. De aan de behandeling van deze aanvragen verbonden kosten dienen door de aanvragers te worden opgebracht, ofwel er dient een kostendekkend legestartief te worden vastgesteld. Dit tarief kan worden

vastgesteld na inzicht te hebben gekregen van de kosten die hiermee samenhangen. Teneinde de omvang van de werkzaamheden (en ook de kosten) te beperken kan in eerste aanleg worden bepaald dat een inschrijving in de BRP geldt als bewijs van permanente bewoning. Een belangrijk deel van het aantal aanvragen wordt daarmee op een eenvoudige wijze opgevangen. Wat betreft de overige aanvragen mag worden verwacht dat het verzamelen van bewijzen geen omvangrijke klus is omdat het in het belang is van de aanvragers om zoveel mogelijk en zo duidelijk mogelijk bewijs aan te leveren. Het meeste werk zal nog gaan zitten in de controle van die bewijzen en het rapporteren en uitschrijven van de beschikking (op basis van een standaardbeschikking). Rekening moet worden gehouden met enkele aanvragen die meer tijd zullen gaan kosten. Indien handhavend opgetreden dient te worden zal de gemeente Baarle-Nassau een dwangsom opleggen om de overtreding te beëindigen. Zo'n dwangsom functioneert dan als een financiële prikkel om het verboden gedrag te beëindigen. De wet noemt geen maximale hoogte van een dwangsom. Het bedrag moet echter wel in een redelijke verhouding staan tot de ernst van de overtreding en moet zodanig effectief zijn dat de overtreder de overtreding gaat beëindigen. Dit overwegende legt de gemeente Baarle-Nassau bij de overtreding van het verbod op permanente bewoning een dwangsom op van maximaal 20.000 euro in een keer te verbeuren. Dit bedrag is overeenkomstig elders in het land gehanteerde dwangsommen. Het betalen van de dwangsom betekent niet dat vervolgens sprake is van legalisering, c.q. dat er een recht op een persoonlijke beschikking is ontstaan. De begunstigingstermijn in de aanschrijving wordt gesteld op zes maanden. Deze termijn wordt redelijk geacht om de bewoner in de gelegenheid te stellen een einde aan de overtreding te maken. Bij bijzondere omstandigheden kan deze termijn verlengd worden. Voor nieuwe gevallen kan deze termijn worden ingekort tot minimaal vier weken. De toepassing van bestuursdwang wordt in specifieke gevallen niet uitgesloten. Met name wanneer het opleggen van een dwangsom niet effectief is gebleken kan de gemeente Baarle-Nassau er voor kiezen alsnog bestuursdwang toe te passen, bijvoorbeeld in de vorm van verzegeling van het object. Tevens wordt toepassing van het economisch strafrecht, zoals neergelegd in de Wet op de economische delicten, niet uitgesloten.

6. De beleidsuitgangspunten samengevat

1. De recreatieve bestemming van de recreatieverblijven wordt gehandhaafd.
2. Als peildatum wordt 31 december 2004 gehanteerd.
3. Er komt een actief aanschrijvingsbeleid voor gedoogbeschikkingen; degenen die voor de peildatum staan ingeschreven in de GBA krijgen een brief waarin wordt verzocht om gedurende een half jaar na verzending van de betreffende brief een persoonsgebonden beschikking aan te vragen. Personen die niet voor de peildatum in de BRP zijn ingeschreven, maar toch in aanmerking menen te komen voor een persoonsgebonden beschikking, worden niet persoonlijk aangeschreven. Via een publicatie in Ons Weekblad en een brief aan de recreatieondernemers (zij zorgen voor verdere verspreiding onder de betrokkenen) wordt deze groep tevens in de gelegenheid gesteld om gedurende een half jaar na de publicatie een persoonsgebonden beschikking aan te vragen. Zij dienen dan aan te tonen dat zij voor de peildatum reeds de recreatiewoning permanent bewoonden.
4. De persoonsgebonden beschikking wordt afgegeven voor onbepaalde duur.
5. De persoonsgebonden beschikking wordt alleen verleend als een object voldoet aan het Bouwbesluit 2003 voor reguliere woningen. Bij de verlening wordt met name gekeken naar de minimale eisen van brandveiligheid.
6. Het college van burgemeester en wethouders kan in incidentele gevallen een tijdelijke ontheffing verlenen van het verbod tot het permanent bewonen van recreatieverblijven. Een tijdelijke beschikking geldt voor een periode van ten hoogste één jaar.
7. Het college van burgemeester en wethouders verleent onder voorwaarden toestemming om seizoensarbeiders tijdelijk te huisvesten op de recreatieterreinen. Deze tijdelijke beschikking geldt voor een periode van ten hoogste één jaar.
8. Het college van burgemeester en wethouders is bevoegd in gevallen waarin de regeling inzake de afgifte van (tijdelijke) gedoogbeschikkingen tot een niet-bedoelde hardheid leidt een

van deze regeling afwijkende beslissing te nemen (hardheidsclausule).

9. De aan de afgifte van de persoonsgebonden beschikkingen verbonden kosten worden doorberekend via de aan deze beschikking te verbinden legeskosten; in dit kader zal inzichtelijk worden gemaakt welke (personele) kosten gemaakt zullen gaan worden voor de afhandeling van de verzoeken.

10. Na afloop van het half jaar genoemd onder punt 3 zal de balans worden opgemaakt welke zal dienen als nulmeting voor de toekomstige handhaving. In dat kader zal er in de loop van 2005 een uitvoeringsprogramma worden opgesteld en voorgelegd aan het college. Bij dit uitvoeringsprogramma zal rekening worden gehouden met de meer algemene handhavingsnotitie "Zo handhaven we in Baarle-Nassau".

11. In vervolg op het vastgestelde beleid wordt onderzocht in hoeverre het afsluiten van convenanten tussen gemeente en recreatieondernemers tot de mogelijkheden behoort.

12. Inschrijving in de BRP is voldoende bewijs van niet-recreatieve bewoning en het is in de overige situaties aan de aanvrager om aannemelijk te maken dat er sprake is van een recht op de persoonsgebonden beschikking. Als uiterste datum van bewoning geldt de peildatum van 31 december 2004.

13. Bij overtreding van het verbod op permanente bewoning wordt een dwangsom opgelegd van maximaal 20.000 euro, in een keer te verbeuren.

14. De begunstigingstermijn in de aanschrijving wordt gesteld op zes maanden. In nieuwe gevallen kan het college een kortere begunstigingstermijn van minimaal vier weken aanhouden.

4. Dit besluit treedt in werking op de dag na de publicatie in het elektronisch gemeenteblad.

Aldus vastgesteld in de vergadering van het college van 27 november 2018

burgemeester en wethouders van de gemeente Baarle-Nassau,
de secretaris, de burgemeester,

5.1.2e	5.1.2e
Ir. J.C. Slaagboom	M.H.M.R. de Hoon-Veeleenturf
5.1.2e	5.1.2e